

Fraenkel: Ja, de videre Citater er desværre for det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ikke en Smule bedre til dette Brug end det første, for det, at man under saadanne Forhold staar op i det hemmelige Møde og konstaterer, at vi er enige med Regeringen, fordi Regeringen fører en neutral Politik, hvad vi ogsaa ønsker at føre, det er dog ikke det samme som at overdænge navnlig Udenrigsministeren med Ros og Ære for hans Politik, for den er kun det ganske selvfølgelige. Og det ærede Medlem kan ikke i dette saa lidt som i noget andet Tilfælde kæde os sammen med, hvad der skrives i de saakaldte konservative Blade her i Byen. Det er ikke længe siden, at der her paa Talerstolen stod et æret Medlem af det socialdemokratiske Parti, som Gang paa Gang omtalte noget, der havde staaet i „Nationaltidende“, som han kaldte *Centralbladet* for det konservative Parti her i Byen. Men vi har her i Byen slet intet Centralblad, ja, vi har ikke en Gang noget som helst Partiblade her i Byen, og det tror jeg ikke, vi har haft siden Estrups Dage. Det kan ikke nytte at ville gøre os ansvarlige for, hvad der har staaet i saakaldte konservative Blade.

Formanden: Der er endnu to ærede Medlemmer, der har anmodet om Ordet for korte Bemærkninger. Naar disse Medlemmer har talt, maa dermed de korte Bemærkninger være afsluttede.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Jeg maa tilstaa, at det er mig ganske umuligt at forstaa, hvilken Forbindelse den højtærede Forsvarsminister finder mellem Beskyttelsen mod Gaskrig og Bestemmelsen om, at Flyvere, der krænker Neutralitetsreglerne, bør beskydes. Det, der er det afgørende, er, at man kan overhovedet ikke, hvis Danmark virkelig bliver udsat for et Angreb, beskytte sig mod Gaskrig, og da vor Opfattelse netop hviler paa dette, at vi ikke kan tænke os Muligheden af et Forsvar mod et Angreb, medens den højtærede Ministers Opfattelse hviler paa den Mulighed, at vi kan forsvare os overfor et Stormagtsangreb, saa er det, at der bliver en fundamental Forskel mellem vore Opfattelser paa dette Punkt.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at Grækenland bar sig udmærket ad, det fulgte ganske Folkeforbundets Love. Ja, det gjorde det, og vi har forfægtet disse Love netop ud fra den samme Opfattelse her. Vi har aldrig før faaet Paaskønnelse

for det fra den højtærede Ministers Partis Side, men jeg glæder mig naturligvis over, at den højtærede Minister nu paa dette Punkt er kommet til Sandheds Erkendelse.

Overfor det ærede Medlem Hr. Fraenkel maa jeg maaske have Lov til at understrege dette — jeg tror nu, at det ærede Medlem ikke skulde forville sig videre ind paa den Vej, han slog ind paa i Eftermiddags —, at overfor Udenrigsministerens Ledelse af vore udenrigspolitiske Forhold var der i store Dele af det konservative Parti — og ikke mindst Partiets Ledelse her paa Rigsdagen — Krigstiden igennem en meget stor Sympati. Der var andre Kredse med en helt anden Opfattelse, som drev en meget heftig Agitation, men der var store Dele i Partiet, som stod med megen Sympati overfor Udenrigsministerens Ledelse, og den gav sig bl. a. Udtryk i Partiets Formands Udtalelse om Betænkelighederne ved at skifte Ledelse under Krigen. Hvis det ærede Medlem vil gennemlæse Militærkommissionens Betænkning, vil han se ... (*Fraenkel:* Nej, det ved Gud jeg ikke vill!). Det ærede Medlem vil ikke, men saa har han heller ikke den Sandhedstrang, som jeg troede han var besjelet af overfor de Ting, han udtaler sig om. Det ærede Medlem vilde der finde Hr. Pipers meget store Anerkendelse netop overfor Udenrigsministerens Holdning den 5. August.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Gang paa Gang i korte Bemærkninger taget Del i denne Debat, og han prøvede paa i Eftermiddags at drage Udtalelser, jeg har brugt, i Tvivl, og da jeg nu kom og beviste, at hvad jeg havde sagt, var rigtigt, saa kom det ærede Medlem med nogle Bemærkninger igen, hvorfor jeg vil give ham et godt Raad — jeg haaber, han ikke vil blive fornærmet paa mig —, og det er dette, at jeg tror, at det ærede Medlem skulde holde op med de korte Bemærkninger, for nu synes jeg, at de begynder at ebbe ud. (*Fraenkel:* Hvis jeg kan faa en, saa ...).

Formanden: Hermed er de korte Bemærkninger afsluttede.

Da denne Forhandling nu har varet i fire lange Møder, vil jeg anse det for rigtigt, at vi snart kunde slutte den. Jeg maa derfor meget indtrængende henstille til